Dosarul nr. 2-24057481-26-2-28052024
nr. 2-639/2024

H O T Ă R Î R E

În numele LEGII

15 octombrie 2024 or.Drochia

Judecătoria Drochia sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de ședință, judecător Lucia Grădinari
Grefier Ina Dolganiuc,Cristina Foalea
Cu participarea :
Avocaților Lilia Ababei în bază de mandat cu împuterniciri de partea reclamantei,Stela Nogai în bază de mandat cu împuterniciri de partea pîrîtului
A judecat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea lui Bandalac Corina către Bandalac Ion privind stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate

a c o n s t a t a t:

Reclamanta Bandalac Corina la 28.05.2024 a înaintat cerere de chemare în judecată către Bandalac Ion privind stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate.

În motivarea acțiunii a indicat, că în fapt, a incheiat căsătoria cu pârâtul Bandalac Ion la data de 31 mai 2013, la Oficiul Stare Cîvilă sectorul Ciocana, mun. Chişinău sub nr. 257.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din ***** câsătoria încheiată între Bandalac Corina şi Bandalac Ion a fost desfăcută.Din această căsătorie părțile au un copil minor *****, născuta ia *****.

Prin Hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 19 aprilie 2019 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Bandalac Corina împotriva lui Bandalac lon privind stabilirea domiciliului copilului minor, stabilirea şi încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor,fiind stabilit domiciliul copilului minor - *****, cu mama acesteia Bandalac Corina,s-a încasat de la Bandalac Ion în beneficiul lui Bandalac Corina pensie alimentară.

Întreţinerea şt supravegherea copilului minor ***** î-i revine în exclusivitate reclamantei Bandalac Corina. După pronunţarea Hotărârii judecătoriei Chîşinău, reclamanta Bandalac Corina domiciliază împreună cu copilul minor - ***** peste hotare, în Republica *****

Plecarea peste hotarele ţârii a fost determinată de necesitatea asigurării unui trai decent. Copilul minor *****, este înmatriculat la instituţia şcolară din Republica Italia, având la studii recunoscute la nivel internaţional. De asemenea, copilul minor are perfectate actele de identitate româneşti, fapt ce asigură posibilitatea de a circula liber în spaţiul european si beneficia de servicii medicale

de calitate.

Reclamanta Bandalac Corina este încadrată în cîmpul muncii legal peste hotarele ţârii, dispune de un venit suficient ce ar asigura întreţinerea peste hotarele-ţârii a minorei şi dispune de un domiciliu stabil la locul aflării acesteia.

La data de 18 aprilie 2024, reclamanta Bandalac Corina a expediat in adresa pârâtului Bandalac Ion o notificare, prin care a solicitat:

1 Exprimarea acordului privind perfectarea (prelungirea) actelor româneşti in privinţa copilului minor - ***** născută la data de ***** IDNP ***** printr-o declaraţie autentificată notarial.

2 Exprimarea acordului privind stabilirea domiciliului în străinătate (Republica Italiană) a copilului minor - Bandalae Amelia, născută la data de *****IDNP ***** cu mama acesteia - Bandalac Corina, printr-o declaraţie autentificată notarial.

Destinatarul notificării nu a reacţionat solicitărilor, nu a manifestat acordul privind stabilirea domiciliului în străinătate a copilului minor - *****, cu mama acestuia - Bandalce Corina, fapt ce instituie o prezumţie puternică privind respingerea notificării privind soluţionarea amiabilă a litigiului de familie și justifică intentarea prezentei acţiuni civile.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei ,avocatul Lilia Ababei a susținut integral cererea de chemare în judecată cu toate motivele și temeiurile invocate, solicitînd admiterea.

Pîrîtul, prin reprezentantul său, avocatul Stela Nogai a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiate, invocînd încălcarea drepturilor tatălui de a a vea întrevederi cu copilul, de a discuta.

Argumentele instanței:

Audiind explicațiile și argumentele participanților la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, în contextul art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.

Conform art.58 Codul Familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc cu părinții sau separat.

Conform art. 60 Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

În ședință s-a constatat că, părțile nu locuiesc împreună, între părți creîndu-se o atmosferă de conflict.

Casătoria între părțile în litigiu a fost desfăcută la de 1***** conform hotărîrii instanței.

Potrivit art. 18 al Legii R. Moldova privind drepturile copilului Nr. 338 din 15.12.1994:

(1) Ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

(2) Părinţii sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vîrstă fragedă şi preşcolară.

(3) Dacă ambii părinţi sau unul din ei, precum şi persoanele subrogatorii legale, nu-şi îndeplinesc obligaţiunile faţă de copil sau abuzează de drepturile lor paterne, copilul are dreptul de a sesiza organele de tutelă şi curatelă, precum şi de drept, pentru a-şi apăra drepturile şi interesele.

Conform art. 10, a Convenţiei pentru drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 20 noiembrie, 1989:

1. În conformitate cu obligaţia ce revine statelor părţi potrivit art. 9 paragraful 1, orice cerere depusă de un copil sau de părinţii acestuia, în vederea intrării într-un stat parte sau a părăsirii acestuia în scopul reîntegrării familiei, va fi examinată de statele părţi cu bunăvoinţă, umanism şi cu operativitate. Statele părţi vor veghea, de asemenea, ca depunerea unei astfel de cereri să nu antreneze consecinţe nefaste asupra solicitanţilor şi membrilor familiei acestora.

2. Copilul ai cărui părinţi îşi au reşedinţa în state diferite va avea dreptul de a întreţine, în afara unor situaţii excepţionale, relaţii personale şi contacte directe, în mod regulat, cu ambii săi părinţi. În acest scop şi în conformitate cu obligaţia care revine statelor părţi în temeiul art. 9 paragraful 1, statele părţi vor respecta dreptul copilului şi al părinţilor săi de a părăsi orice ţară, inclusiv propria lor ţară, şi de a reveni în propria lor ţară. Dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi îngrădit decât de restricţiile prevăzute în mod expres de lege şi care sunt necesare pentru protejarea siguranţei naţionale, a ordinii publice, a sănătăţii publice sau a bunelor moravuri ori a drepturilor şi libertăţilor altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie.

Din căsătorie părțile au un copil minor ,fiica ***** născută la data de *****IDNP **********care prin Hotărîrea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 19 aprilie 2019 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Bandalac Corina împotriva lui Bandalac Ion privind stabilirea domiciliului copilului minor, stabilirea şi încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor,fiind stabilit domiciliul copilului minor - *****, cu mama acesteia Bandalac Corina.

Reieșind din declarația Instituției Generale ”Fermi-Ferrari” , Provincia***** din 04.07.2024,Republica *****se constată că copilul minor ***** născută la data de *****IDNP 2*****este înscris în anul

școlar 2023/2024 în cl. 3 secțiunea C de la 28 la 30 ore pe săptămînă la scoala nominalizată a acestei instituții și frecventează în mod regulat lecțiile.(f.d. 33)

Reclamanta conform informației de la Primăria Langhirano Provincia***** , Bandalac Corina a depus o declarație și și-a transferat reședința în această localitate, declarînd asumarea relației de rudenie cu fiica sa, cu indicarea adresei de reședință.(f.d. 36)

În conformitate cu art. 27 din Constituția RM, oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

Potrivit art.3 alin.(1) şi (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului RM nr.408-XII din 12 decembrie 1990, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. Statele pîrți se angajează să asigure copilului protecția şi îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținînd cont de drepturile şi obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, şi vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative şi administrative corespunzătoare.

Articolul 1 din Legea cu privire la ieșirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09 noiembrie 1994, cetăţenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară – în baza documentului de călătorie, eliberate de autorităţile competente, iar potrivit art.(2) alin.(1) din această Lege, temei pentru eliberarea pașaportului cetățenilor Republicii Moldova este cererea lor sau a reprezentanților lor legali, depusă în modul stabilit.

Iar, conform art.3 alin.(2) al Legii nr. 269 din 09.11.1994, copiilor în vîrstă de pînă la 18 ani li se eliberează paşapoarte în temeiul cererii unuia dintre reprezentanţii lor legali.

Colegiul menționează că, Legea nr. 269 din 09.11.1994 cu privire la intrarea şi ieşirea de pe teritoriul Republicii Moldova este o lege cadru, care nu stabileşte condiţia existenţei acordului ambilor reprezentanţi legali cumulativ, pentru perfectarea pașaportului și ieşirea de pe teritoriul ţării a minorilor.

Astfel, din sensul prevederilor art. 1 alin.(2) a Legii cu privire la ieșirea şi intrarea în Republica Moldova, rezultă expres că minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre

reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. Prin urmare, fiind stabilit prin Lege că, perfectarea pașaportului străin și ieșirea copilului minor peste hotarele țării, este posibilă doar la solicitarea și fiind însoțit de unul dintre reprezentanți, acordul celuilalt părinte nu este necesar, fapt ce depășește necesarul în acordarea permisiunii ieșirii copilului minor peste hotarele țării și permiterea perfectării pașaportului străin, fără acordul tatălui printr-o hotărîre judecătorească.

În conformitate cu Legea cu privire la ieșire și intrarea în RM nr. 269-XIII din 09.11.1994 art. **1.** Dreptul de ieşire şi intrare în Republica Moldova (1) Cetăţenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară - în baza documentului de călătorie, eliberate de organele competente. (2) Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie.

Conform art. 118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr.269 din 09.11.1994, în cazul în care minorul pleacă să se domicilieze în străinătate, este necesar consimțământul exprimat prin declarație a ambilor părinți ale căror semnături se legalizează notarial, iar în cazul altor reprezentați legali-consimțământul acestora, exprimat prin decizie a autorității tutelare.

Articolul 3 alin. (5) al Legii cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09.11.1994 în redacția legii din data depunerii cererii de chemare în judecată până la modificările din 03.07.2022, în cazul în care unul dintre părinţii copiilor în vârstă de până la 18 ani nu acceptă ieşirea acestora din Republica Moldova, refuzul se contestă în instanţa judecătorească de drept comun competentă.

După cum s-a constatat că reclamanta Bandalac Corina cu viza de domiciliu în Provoncia ***** (Piața)Piazza Garibaldi 7/B, apartamentul 3 , are reședința în Republica ***** unde este angajată în câmpul muncii.

Mai mult, tatăl copiilului, Bandalac Ion refuză de a elibera acordul pentru stabilirea domiciliului copilului minor peste hotarele țării, fapt care reiese și din cele relatate de reprezentant în ședința de judecată.

Reieșind din cererea înaintată la 28.05.2024 de către Bandalac Corina către Bandalac Ion, aceasta i-a solicitat ultimului eliberarea declarației

notariale privind acordul la permiterea stabilirea
domiciliului permanent peste hotarele țării,însă, Bandalac Ion este împotriva stabilirii domiciliului copilului minor în străinătate, considerând că astfel îi va fi îngrădit dreptul său de vizită al copilului și de comunicare cu copilul, exprimând această
poziție în ședința de judecată de către reprezentant .

În context, luînd în considerație faptul că domiciliul copilului minor, anterior prin hotărîre judecătorească a fost stabilit cu mama, care intenționează să domicilieze peste hotarele Republicii Moldova, precum și **că** Bandalac Ion nu și-a exprimat consimțământul ca fiica *****, născută la data de *****4, IDNP *****, *să domicilieze în străinătate***,** în interesul superior al copilului minor, instanță a ajuns la concluzia de a admite cerința și de a constata ca neîntemeiat refuzul tatălui privind stabilirea
domiciliului copilului minor ***** născută la data de *****IDNP *****6, peste hotarele țării cu mama .

Astfel, în situația în care este stabilit domiciliul copilului minor *****, născută la data de ***** IDNP*****u mama Bandalac Corina, iar aceasta are viza de reședință și lucrează peste hotarele Republicii Moldova, unde intenționează să domicilieze cu copilul său minor, permiterea stabilirii domiciliului permanent al copilului ***** născută la data de *****4, IDNP *****6, peste hotarele țării este în interesul copilului minor, de a locui împreună cu mama, prin urmare această cerință a reclamantei fiind întemeiată va fi
admisă.

Potrivit art. 13 alin.(1) Cod de procedură civilă, statuează că la judecarea cauzelor civile, instanța judecătorească aplică legislația unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 60 Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligati să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

Conform Conventiei cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989 (în vigoare pentru RM din 25.02.1993), art. 10 al.2 , se menționează că un copil al cărui părinți au reședința în State diferite are dreptul de a întreține, în afara unor situații excepționale, relații personale contacte directe regulate cu ambii părinți. În acest scop, și în conformitate cu obligația care revine statelor părți rezultînd din art.9 paragraful 1, care prevede că statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, statele părți vor respecta dreptul pe care îl au copilul, părinții săi de a părăsi orice țară, inclusiv pe a lor, de reveni în propria lor țară.

Dreptul de a părăsi orice țară nu poate fi îngrădit decât de restricțiile

prevăzute în mod expres de lege și care sunt necesare pentru protejarea siguranței naționale, a ordinii publice, a sănătății publice sau a bunelor moravuri, a drepturilor și libertăților altora și care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta convenție.

Potrivit art.3 al Convenției cu privire la drepturile copilului în toate deciziile care privesc pe copil, fie că sînt adoptate de instituții publice sau private de ocrotire socială: de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerație cu prioritate.

Cum s-a constatat la momentul examinării prezentului litigiu, copilul minor locuiește cu mama lor peste hotarele Republicii Moldova.

După cum s-a menționat în context, copilul minor este înscris la Școala din Republica Italiană și frecventează regulat orele.

Nu în ultimul rînd urmează a se ține cont de prevederile art.123 alin. (2) CPC, și anume, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă în pricina civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În context, prin hotărârea judecătoriei Chișinău sect.Centru din 19.04.2019 deja s-a stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama Bandalac Corina , soluția dată este oportună la situația de fapt având în vedere interesele superioare ale copilului.

Mai mult, CEDO reține că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În concordanță cu prevederile art. 121 și art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a

cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit art. 1 al Legii cu privire la intrarea şi ieşirea din Republica Moldova şi pct. 31 al anexei nr. 1 la Hotărîrea Guvernului cu privire la măsurile suplimentare ce realizare a Sistemului naţional de paşapoarte, cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, minorii avînd dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial, în declaraţie indicîndu-se scopul şi durata călătoriei, precum ţara de destinaţie.

La fel, din conţinutul art. 10 alin. (2) al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York rezultă că, statele părţi vor respecta dreptul pe care îl au copilul şi părinţii săi de a părăsi orice ţară, inclusiv pe a lor, şi de a reveni în propria lor ţară.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea nr.269 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova din 09.11.1994, *în cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.*

În conformitate cu art.11 alin.(2), (5) din Legea nr.269/1994, orice limitate arbitrară a drepturilor civile, a drepturilor la muncă şi la locuinţă este interzisă.

În acord cu art.3 pct.1 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 408-XII din 12 decembrie 1990, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, *interesele superioare ale copilului trebuie să fie* luate în considerare cu prioritate. Potrivit art. 5 al Convenţiei, statele părţi vor respecta responsabilitatea, dreptul şi obligaţia pe care le au părinţii sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunităţii, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităţilor acestuia, orientarea şi sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i recunoaşte prezenta Convenţie.

Conform art.10 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi limitat decât de restricţiile prevăzute de

lege şi care sunt necesare pentru protecţia securităţii naţionale, ordinea publică, sănătatea publică sau moralitatea publică sau drepturile şi libertăţile altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie.

Principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, iar implementarea lui este o obligație de primordială pentru statele membre care au ratificat-o. Originea noţiunii de *interes al copilului* provine din realizarea faptului că acesta este un individ care are nevoi şi drepturi distincte de cele ale părinţilor. Prin urmare, interesul său ar putea fi diferit de cel al părinţilor sau tutorilor săi. În acest sens, este normal ca interesul copilului să prevaleze în faţa altor interese atunci când se iau măsuri cu privire la copil.

Recomandarea 874 (1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei precizează ca un prim principiu următoarele: „copiii nu trebuie sa mai fie consideraţi proprietatea părinţilor ci trebuie să fie recunoscuţi ca indivizi având propriile drepturi şi nevoi", la fel, „Pentru a determina interesul superior al copilului, trebuie să se utilizeze criterii obiective, iar judecătorul trebuie să ţină seamă de ele, evitând să decidă doar pe baza sentimentelor sau a convingerilor personale". În diferite contexte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a spus că „autorităţile naţionale ar trebuie să obţină o balanţă corectă între interesele copilului şi interesele părinţilor, iar în acest proces, o importanţă particulară at trebui să aibă interesele copilului, care, în funcţie de natura şi seriozitatea lor, se pot afla înaintea intereselor părinţilor.

Refuzul (tacit) pârâtului Bandalac Ion de a permite stabilirea copilului minor - *****născută la *****, IDNP ***** peste hotare, constituie o împotrivire nemotivată asupra posibilităților financiare ale copilului și a dreptului la libera circulație, ceea ce contravine interesului superior al copilului.

Dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi limitat decît de restricţiile prevăzute de lege şi care sunt necesare pentru protecţia securităţii naţionale, ordinea publică, sănătatea publică sau moralitatea publică sau drepturile şi libertăţile altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie.

Conform art. 18 alin. (1) al Convenţiei menţionate, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali.

Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. La fel art. 52 alin. (1), art. 53 şi art. 61 Codul familiei, care indică că desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu

afectează drepturile copilului; copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime.

Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură şi sunt apărate de părinţi.

În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie. Totodată, potrivit art. 1 alin. (4) al Legii cu privire la intrarea şi ieşirea din Republica Moldova în cazul în care minorul pleacă să domicilieze în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează notarial, iar în cazul altor reprezentanţi legali consimţământul acestora, exprimat prin decizie a autorităţii tutelare.

Conform art. 1 (5) al Legii cu privire la intrarea şi ieşirea din Republica Moldova modul de intrare pe teritoriul altui stat este reglementat de legislaţia acestuia. Prin urmare, fiind stabilit prin Lege, că ieşirea copilului minor peste hotarele ţării, este posibilă doar fiind însoţit de unul dintre reprezentanţii, acordul celuilalt părinte nu este necesar. Însă, în cazurile stabilirii cu domiciliul în străinătate este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează notarial. La caz reclamanta dorește să se stabilească cu traiul în străinătate, fapt ce necesită în acordarea permisiunii ieşirii copilului minor peste hotarele ţării fără acordul tatălui printr-o hotărîre judecătorească, odată ce locul aflării tatălui nu este posibil de stabilit și acordul acestuia este imposibil de obținut. Totodată este de menţionat că, normele de drept naţional şi internaţional stabilesc că răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinţi. La fel oricărui copilului îi este recunoscut dreptul la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinţilor care au în grijă de un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Pe cale de consecință instanța de judecată constatând temeinicia acțiunii v-a dispune admiterea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Codul de Procedură Civilă al RM , instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite acțiunea lui Bandalac Corina către Bandalac Ion privind stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate .

Se permite stabilirea domiciliului copilului minor : ***** , a.n. *****IDNP 2***** împreună cu reclamanta Bandalac Corina a.n. ***** IDNP *****4 în străinătate fără acordul tatălui Bandalac Ion ,anul nașterii ***** IDNP *****.

Hotărîrea poate fi contestată în termen de 30 de zile din momentul pronunțării dispozitivului la Curtea de Apel Bălți prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul central.

Președinte de ședință, judecătorul Lucia Grădinari